

Kahe vastandliku kunstniku nägemus elust Supilinnas

Õpetajad poevad KAMA taha

▲ Raatuse kooli koridori seintel ripuvad kahe vastandliku kunstiõpetaja Kadri Kose ja Mariana Jürimäe ehk rühmituse KAMA maalid, millest õhkub mõlema elukoha Supilinna vaimu.

TRIIN ÄRM
triin.arm@postimees.ee

Kadri Kosk maalib akrüülvärvidega, Mariana Jürimäe õlivärvidega. Kadri ei mõtle ja hakkab maalima, Mariana plaanib ja visandab. Kadri saab kõik justkui ise pildile. Mariana'nal tekib lugu enne, Kadri'nal maalimise ajal. Akrüül kuivab kiiresti, õlivärv kaua.

Maalid uksele

Kadri Kosk hakkas maalima õigupoolest alles suvel, kuigi varem ta pildistas ja joonistas eelmise kodu uksele. Praegu tüürib ta Oa tänaval korterit ning uue elukoha uksele joonistada ei saa, muidu tuleks see kinni maksta.

Nii paluski Kosk praegusel naabrilt, muusik Heilo Aadlalt laaste, kuhu jäädvustada oma aknast paistvat vaadet. Tema piltidelt leiab kõike: punaseid vihmavarje, putinlikke nägusid või isegi kohupiimavärvidest lumetupse.

Kadri meeldivad kollaažid ja nii pole imestada, et remondi ajal seinalt leitud vanast ajalehest välja rebitud fraas «Internatsionaal on vaikne» leidis tee

Õpetaja Mariana Jürimäe maalidega käivad kaasas ka lood. Nii ühel pildil istuv kass kui ka teisele maalile jäädvustatud vanaisa ja kolm surnud kärbest on sinna hoolega valitud.

pildile. Kunstniku enda sõnul sel lausel otsest tähendust ei olegi. «See lihtsalt jäi silma,» ütles ta.

Kadri maalibki «kõike, mis on hetkel õhus». Pärast pikka ja emotsionaalset tööpäeva koolis saab ta sellest uut energiat. Pintsli suudab ta langetada aga sekundi pealt, kui on tarvis muuga tegelda.

Nüüd kipuvad aga valmis pildid Kadri tüütama. Isegi pildid Kadri tüütama. Isegi pildid Kadri tüütama. Isegi pildid Kadri tüütama.

õpetav naine ei peaks ühest klassist teise kõndides oma pilte nägema. Selle asemel jäävad talle silma Mariana maalid.

Hingelähedased kassid

Mariana Jürimäe piltidest näeb väljapanekul värskema. Kõrgema kunstikooli lõpetas ta 2003. aastal, kuid Raatuse koolis kunstiõpetajana töötamise ajal jäi looming pigem tagaplaanile. «Mul käib see hooti. Neli kuud tagasi Supilinna kolides tuli jälle tahtmine teha,»

rääkis Mariana, kes praegu õpetab kunsti täiskasvanutele ning tema maalidele jõuavad näiteks kassid, sest nad on kunstnikule hingelähedased.

Näitus sündis spontaanselt. Pilte üles seades tundus isegi kunstnikele, et välist sarnasust nende töodel polegi. «Pildid näitavad, kuidas me oleme viimase aasta jooksul kulgenud ja elule reageerinud,» selgitas Mariana kahe vastandliku looja ühisosa. Hoolimata erinevast käekirjast on neil ühine mõtteviis, ühe alustatud lause lõpetab sageli teine.

PILTIDELT LEIAB KÕIKE, NII PUNASEID VIHMAVARJE, PUTINLIKKE NÄGUSID KUI KA KOHUPIIMAVÄRVIDEST LUMETUPSE.

Kadri töödest on näitusel üheksa, Mariana omadest kolm. Rühmituse KAMA taha poeti uudishimust: kas õpilased ja koolitöötajad taipavad, kelle maalidega on tegu.

Saladusloor ei püsinud kaua. «Kui üks teab, teavad juba kõik. Kool on nagu väike küla,» ütles Kadri. Tema sõnul pole näitus veel avatud, kuid vaatama pääsevad siiski kõik soovijad.

Tõenäoliselt näeb seda kogu järgmise aasta, kuigi KAMA liikmetel on idanenud mõte mõni pilt välja vahetada. «Ei tea, kas keegi märkab,» lausus Kadri muigega.

Õpetaja Kadri Kosk tuleb töölt koju ja maalib, et uut energiat saada. Mõni pilt valmib tal isegi ühe õhtuga, aga võib juba järgmisel päeval hoopiski närvidel käima hakata.

2 x Kristjan Teedema